

Κατερίνα Λουκίδου

Σ Κ Ο Ν Η

Στο κοντινό μέλλον, στην εποχή της Επιστημονικής Σύρραξης, κάπου σε ένα κρυφό επιστημονικό εργαστήριο στην Αφρική, ο Χανς Λουγκούστους, καθηγητής υποψήφιος για Νόμπελ, ο Πήτερ Χοφς, ερευνητής και η Έλεν Νταστ, καθαρίστρια, εγκλωβίζονται κάτω από τη γη, ενώ ένας συναγερμός προειδοποιεί ότι το εργαστήριο βρίσκεται υπό επίθεση. Ο καθηγητής επιμένει ότι το μόνο που μπορούν να κάνουν είναι να περιμένουν την έκρηξη. Η Έλεν αγωνίζεται να συνεχίσουν την προσπάθεια να βγουν. Ανάμεσά τους ο Χοφς, ο οποίος διχάζεται ανάμεσα στο σεβασμό προς τον καθηγητή και τον ξαφνικό έρωτά του για την γεμάτη ζωντάνια Έλεν. Πώς θα αλληλεπιδράσουν οι τρεις χαρακτήρες; Και ποιος θα είναι ο ρόλος της σκόνης της ερήμου;

Το έργο αυτό διατίθεται ελεύθερα για ανάγνωση για μη εμπορική χρήση υπό τον όρο της αναφοράς στο όνομα της συγγραφέως. Για κάθε μεταποίηση, θεατρική παράσταση, άμεση ή έμμεση κερδοσκοπική χρήση απαιτείται συναίνεση της συγγραφέως.

Πρόσωπα

Χανς Αουγκούστους

Πήτερ Χοφς

Έλεν Νταστ/Σκόνη

Χώρος

Ένα επιστημονικό εργαστήριο.

1. Ψάρια

(Ο Αουγκούστους και ο Χοφς στο εργαστήριο δουλεύουν.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ψάρια;

ΧΟΦΣ: Ψάρια σας λέω!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ωμά;

ΧΟΦΣ: Με το αίμα τους.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μα τι βλακείες, τα ψάρια δεν έχουν αίμα!

ΧΟΦΣ: Δεν έχου; Είστε σίγουρος; Θέλω να πω... πού το ξέρετε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Το χω δει. Τόσα ψάρια καθάριζε η μάνα μου, ποτέ δεν είδα αίμα.

ΧΟΦΣ: Αλήθεια τι ώρα είναι;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ώρα να χτυπήσουμε κάρτα.

ΧΟΦΣ: Πήγε κιόλας πέντε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ευτυχώς το ρολόι εξόδου πηγαίνει ένα τέταρτο μπροστά.

ΧΟΦΣ: Α ναι ε;

(Ακούγονται βήματα σαν να περνάει κάποιος απέξω.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Όπως σας έλεγα λοιπόν κύριε Χοφς στην παράμετρο αυτή, το f του χι δεν επηρεάζεται από το συνολικό πρόσημο.

ΧΟΦΣ: Είναι πολύ ενδιαφέρουσα η άποψή σας κύριε Καθηγητά.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Την είχα παρουσιάσει πέρυσι το Δεκέμβριο στο Παγκόσμιο Συνέδριο του Ελ Αλαμέην αν θυμάστε..

ΧΟΦΣ: Μα ναι, το είχα παρακολουθήσει, σας είχε δώσει προσωπικά συγχαρητήρια ο καθηγητής Αρένιους.

(Τα βήματα σβήνουν.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεν το ήξερα ότι βρισκόσασταν κι εσείς εκεί.

ΧΟΦΣ: Βεβαίως.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Έτσι ε; σε ποιο workshop?

ΧΟΦΣ: Στο Β 35. Αφορούσε το CO₂ και τη θεωρία του hyper.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Α! Εξαιρετική η συντονιστριά σας.

ΧΟΦΣ: Η Δρ Δρουσίλα Πένιφορντ..

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ε, όχι και Δόκτωρ! Δόκτωρ Δόκτωρ και με δύο μεταδιδακτορικά.

ΧΟΦΣ: Έχετε συνεργαστεί;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Την είχα υπό την καθοδήγησή μου στο πρώτο μεταδιδακτορικό της. Καλή ε;

ΧΟΦΣ: Φορούσε κάτι φουστίτσες σχεδόν θρυλικές.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ποιο κοντές και από την συνάρτηση του Μπρέμερ.

ΧΟΦΣ: Αυτό ξαναπείτε το... (γελάνε.)

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Την ξέρετε κι εσείς;

ΧΟΦΣ: Είχαμε κάνει κάνα δυο τσιγάρα μαζί σε ένα πάρτι συνεδρίου στο Γουισκόνσιν. Τότε με τον καθηγητή Εχίλ Μπρίτον.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μα τώρα πραγματικά, είχαν σχέση;

ΧΟΦΣ: Καμία σχέση.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είπα κι εγώ... Τελικά με τα ψάρια τι έγινε;

ΧΟΦΣ: Σας είπα. Καθώς ξεραίνονταν η λίμνη τα ψάρια άρχισαν να αυτοκτονούν. Κυριολεκτικά έκαναν βουτιές προς τα έξω. Οι ιθαγενείς έτρεχαν και τα μάζευαν, νόμιζαν ότι ο Θεός τους ανταμείβει για την καλή τους διαγωγή. Και όταν ο Θεός τους ανταμείβει, δεν τους στέλνει φυσικά άρρωστα ψάρια! Άρα τα ψάρια δεν χρειαζόταν να ψηθούν. Και έτσι τα έτρωγαν το ένα μετά το άλλο ωμά, μες τα αίματα.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και δεν έπαθαν τίποτα;

ΧΟΦΣ: Μετά από δέκα περίπου μέρες, ένα κοριτσάκι αρρώστησε από πυρετό. Οι ιθαγενείς δεν έδωσαν σημασία μέχρι που αυτό έγινε σχεδόν κίτρινο από τον ίκτερο οπότε και αναγκάστηκαν να της δώσουν ένα φάρμακο που μαζί με τις θεραπευτικές του ιδιότητες, είχε και την ιδιότητα να σε φέρνει σε επικοινωνία με τα πνεύματα. Το κοριτσάκι σώθηκε, όμως μέχρι να σωθεί, είδε ένα όραμα ότι όλη η φυλή έπρεπε να μετοικήσει βόρεια. Έτσι και έκαναν.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ο τυχαίος παράγοντας λοιπόν.

ΧΟΦΣ: Τυχαιός και τυχερός για την κυβέρνηση που ήθελε να χτίσει αυτό εδώ το εργαστήριο.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εξαιρετική ιστορία. Πείτε μου λοιπόν και κάτι άλλο... Το ρολόι εξόδου πάει ένα τέταρτο μπροστά. Δεν το ξέρατε. Μήπως δεν ξέρατε και ότι το ρολόι εισόδου πάει ένα τέταρτο πίσω;

ΧΟΦΣ: Ούτε αυτό το ήξερα κύριε καθηγητά.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Το φαντάστηκα λοιπόν.

ΧΟΦΣ: Από τι;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Από το γεγονός ότι κάθε μέρα έρχομαι αργότερα, φεύγω νωρίτερα, όμως στους καταλόγους φαίνεται ότι δουλεύουμε το ίδιο.

(Χτυπάνε κάρτα και ο Αουγκούστους περιμένει μάταια να ανοίξει η πόρτα.)

2. Πρόβλημα εγρήγορσης

ΧΟΦΣ : Τι γίνεται;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Κάτι δεν πάει καλά. Δεν ανοίγει.

ΧΟΦΣ: Για να δω... Τι ώρα λέει;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ακριβώς πέντε.

ΧΟΦΣ: *(Προσπαθεί με την κάρτα του και δεν μπορεί.)* Για δώστε μου τη δική σας. *(προσπαθεί να ανοίξει με την κάρτα του Β αλλά δεν τα καταφέρνει.)*

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Σα να μπλόκαρε.

ΧΟΦΣ: Δεν κινείται καθόλου.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Περιεργο.

ΧΟΦΣ: Πολύ περιεργο.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θαρρείς...

ΧΟΦΣ: Τι;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αποκλείεται.

(Ο Λουγκούστους πηγαίνει σε ένα τηλέφωνο και προσπαθεί να καλέσει.)

ΧΟΦΣ: Απαντάνε οι από κάτω;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεν υπάρχει καν γραμμή... Μόνο ένας βραχύς ήχος.

(Χτυπάει το ακουστικό πάνω κάτω και προσπαθεί να ακούσει.)

ΧΟΦΣ: Ίσως να είναι χαλασμένο... Εξάλλου ποτέ δεν έχουμε δοκιμάσει να επικοινωνήσουμε με τους άλλους.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είχατε κανένα αποτέλεσμα με την πόρτα;

ΧΟΦΣ: Τα ίδια. Τι λέτε να είναι;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ας περιμένουμε λίγο.

ΧΟΦΣ: Έχετε δίκιο. Μπορεί να απορρυθμίστηκε το ρολόι.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Να απορρυθμίστηκε; Πώς μπορεί να έγινε αυτό; Είναι σχεδόν αδύνατον. Δεν προβλέπεται από κανένα πρωτόκολλο.

ΧΟΦΣ: Εκτός από...

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αποκλείεται σας λέω. Θα έπρεπε να είχε σημάνει συναγερμός. Βέβαια... με την καινούργια τεχνολογία, δεν μπορώ να πω ότι είμαι και τόσο ήσυχος.

ΧΟΦΣ: Μα αυτά τα προβλήματα έχουν λυθεί... Ήχος χωρίς ήχο ειδικός για περιπτώσεις επίθεσης.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είστε νέος και ενθουσιάζεστε εύκολα... Εγώ είμαι πιο επιφυλακτικός και πολλές φορές προτιμώ το απλό και σίγουρο.

ΧΟΦΣ: Μα να γυρίσουμε πίσω στο συμβατικό ήχο;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εγώ το μόνο που λέω είναι να μην κάνουμε τα απλά σύνθετα. Ξέρετε πόσο επιβλαβής θα ήταν μια χρονοκαυστέρηση του συναγερμού; Ευτυχώς έλαβα τα μέτρα μου.

ΧΟΦΣ: Τι εννοείτε;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αφού όλοι επιμένατε για τους αθόρυβους υπερήχους, προσπάθησα τουλάχιστον να τους ρυθμίσω με τέτοιο τρόπο ώστε να συνδέονται με το σύστημα ασφάλειας και αυτό να προχωρεί σε άμεση αποθήκευση και διάσωση των αρχείων μας... Έτσι, εμείς ίσως να πάμε χαμένοι, η δουλειά μας όμως ποτέ.

ΧΟΦΣ: Επομένως συμφωνούμε.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Να κάνουμε άλλη μια προσπάθεια; δώστε μου τις κάρτες.

ΧΟΦΣ: Πάντως προς το παρόν δεν ακούγεται τίποτα.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ακριβώς. Προς στιγμήν, είμαστε σχετικά ασφαλείς. Αλλά αυτή πόρτα ... *(προσπαθεί να την ανοίξει.)* Μα γιατί δεν ανοίγει τέλος πάντων;

ΧΟΦΣ: Δεν ξέρω. *(Αρχίζει να τραβάει την πόρτα.)*

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αυτό δεν επιτρέπεται.

ΧΟΦΣ: Νάτο, ανοίγει, ανοίγει! Βοηθήστε με!

(Ξαφνικά “ακούγεται” κάτι που το κοινό δεν ακούει γιατί πρόκειται για αθόρυβους υπερήχους. Οι Χοφς και Λουγκούστους πέφτουν κάτω σφραδάζοντας και κρατώντας τα αυτιά τους. Από δω και στο εξής μιλάνε πολύ δυνατά.)

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ο συναγερμός!

ΧΟΦΣ: Είναι τόσο δυνατά!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Τι σας έλεγα! Ήταν πρόβλημα εγρήγορσης! Ευτυχώς το εντοπίσαμε.

ΧΟΦΣ: Τι λέτε κύριε καθηγητά! Αυτό σύμφωνα με το σχεδιασμό σημαίνει ότι θα εκραγούμε!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αυτό θα φανεί άμεσα. Κι ας κλείσουμε την πόρτα. Το πρωτόκολλο ασφάλειας επιβάλλει αεροστεγή απομόνωση.

(Προσπαθούν να κλείσουν την πόρτα όμως κάποιος αρχίζει να χτυπάει από την έξω πλευρά.)

3. Miss Σκόνη

(Ακούγεται η φωνή μιας γυναίκας από την άλλη πλευρά της πόρτας.)

ΕΛΕΝ: Ε, εσείς! Εσείς!

ΧΟΦΣ: Τι είναι αυτό;

ΕΛΕΝ: Εσείς εκεί! Κάτι συμβαίνει! Ανοίξτε την πόρτα!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ποιος είναι;

ΧΟΦΣ: Μια γυναίκα.

ΕΛΕΝ: Ανοίξτε μου να μπω!

ΧΟΦΣ: Ποια είστε;

ΕΛΕΝ: Έλεν Νταστ.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πρέπει να κλείσουμε την πόρτα.

ΕΛΕΝ: Ανοίξτε να μπω!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: *(πηγαίνει προς τη χαραμάδα.)* Απαγορεύεται!

ΕΛΕΝ: Από ποιον;

ΧΟΦΣ: Εσείς ποια είστε;

ΕΛΕΝ: Η καθαρίστρια.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: (Στον Χοφς): Καθαρίστρια και τη λένε Νταστ; Σκόνη δηλαδή. (Στην Νταστ): Και τι κάνετε τέτοια ώρα εδώ;

ΕΛΕΝ: Ανοίξτε μου να σας πω.

ΧΟΦΣ: Δε μπορούμε να την αφήσουμε έξω.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Γιατί;

ΧΟΦΣ: Μα εδώ κινδυνεύει λιγότερο.

ΕΛΕΝ: Ανοίξτε λέω!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ενα λεπτό δεσποινίς. Υπάρχουν διαδικασίες. (Η Έλεν σταματάει να χτυπάει.). Γιατί κινδυνεύει λιγότερο εδώ;

ΧΟΦΣ: Μα οι θάλαμοι εδώ κλείνουν αεροστεγώς. Αν τελικά γίνει έκρηξη...

ΕΛΕΝ: Έκρηξη; Ανοίξτε μου να μπω! (χτυπάει μανιασμένα.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θα είναι τόσο δυνατή που δεν θα είχε καμία σημασία.

ΧΟΦΣ: Και τότε τι σας νοιάζει;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μα το πρωτόκολλο.. Και ο θάλαμος είναι σχεδιασμένος για δύο άτομα.

ΧΟΦΣ: Ναι αλλά είναι τεράστιος.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και οι προμήθειες; Μπορεί να μείνουμε εδώ κάτω μέρες ολόκληρες.

ΕΛΕΝ: Σαν πουλάκι τρώω.

ΧΟΦΣ: Έχουμε χαπάκια τροφής για τρεις εβδομάδες.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και πάλι.. τι δουλειά έχει μια καθαρίστρια εδώ μέσα.

Με τόσο ευαίσθητα μηχανήματα.

ΕΛΕΝ: Είμαι πολύ προσεκτική!

ΧΟΦΣ: Μα πώς μας ακούει από κει έξω; Δεν έχουν βουλώσει τα αυτιά της από τον ήχο χωρίς ήχο;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεσποινίς.. Μπορείτε να μου πείτε πώς ακριβώς μας ακούτε;

ΕΛΕΝ: Μα αφού τσιρίζετε!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μιλάμε πιο δυνατά εξαιτίας των συχνοτήτων.

ΕΛΕΝ: Των ποιων;

ΧΟΦΣ: Αυτού του μακρόσυρτου οξύ ήχου που ακούτε στο αυτί σας... Που άρχισε πριν από πέντε περίπου λεπτά.

ΕΛΕΝ: Δεν ακούω κανέναν οξύ ήχο.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αυτό είναι πάρα πολύ ενδιαφέρον.

ΧΟΦΣ: Και τι ακούτε;

ΕΛΕΝ: Εσάς και με έχετε ξεκουφάνει. Επιτέλους ανοίζετε την πόρτα!

ΧΟΦΣ: Δεν επηρεάζεται από τους υπερήχους.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είδατε; άλλο ένα επιχείρημα υπέρ του συμβατικού ήχου.

ΧΟΦΣ: Ναι, αλλά πώς το κάνει;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: *(στην Έλεν.)* Τι κάνετε αυτή τη στιγμή;

ΕΛΕΝ: Αναθεματίζω!

ΧΟΦΣ: Τι φοράτε, τι πιάνετε, τι κάνατε πριν από πέντε λεπτά;

ΕΛΕΝ: Τελείωσα το μείον τρια και προσπαθούσα να κατέβω στο μείον τέσσερα. Αλλά όλες οι πόρτες είναι κλειστές και το ασανσέρ δεν δουλεύει. Φοράω τη φόρμα εργασίας μου. Πιάνω το σφουγγαρόπανο.

ΧΟΦΣ: Αχά.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και από τι υλικό είναι το σφουγγαρόπανο;

ΕΛΕΝ: Ανοίξτε μου να σας δείξω!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αν δεν μας πείτε δεν σας ανοίγουμε.

ΕΛΕΝ: Αν δεν ανοίξετε δε σας λέω τίποτα!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πού τις βρίσκουν. Κανένα ενδιαφέρον για την έρευνα.

ΧΟΦΣ: Εμείς τις διαλέγουμε μέσω δικτύου. Κάθε μήνα.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Α ναι... Ποτέ δεν πήρα μέρος σ' αυτό. Έχω καλύτερα πράγματα να κάνω.

ΕΛΕΝ: Ευτυχώς!

ΧΟΦΣ: Μας στέλνει το σύστημα βιογραφικά και διαλέγουμε.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δηλαδή την γνωρίζετε;

ΧΟΦΣ: Θυμάμαι το προφίλ της.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και πώς είναι;

ΧΟΦΣ: Απόφοιτη Γυμνασίου, μέσο IQ, πήρε 90/100 στις εξετάσεις...

ΕΛΕΝ: 92/100!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μάλλον πήρατε και κάποιους πόντους λόγω ονόματος.
(Στον Χοφς) Άλλο τίποτα; (Ο Χοφς κάνει νόημα ότι είναι όμορφη.)

ΕΛΕΝ: Τι είπατε;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είπαμε δεσποινίς Νταστ ότι μόλις κερδίσατε μια θέση στον παράδεισο.

(Καταφέρνουν να ανοίξουν μαζί την πόρτα και μπαίνει μέσα η Έλεν.)

4. Ίνες

(Οι Αουγκούστους και Χοφς πιάνουν κι αυτοί το σφουγγαρόπανο.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Σταμάτησε.

ΧΟΦΣ: Ουφ. Ευτυχώς. Τι τρομερό.

ΕΛΕΝ: Ποιο πράγμα;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Χωρίς να το θέλετε δεσποινίς μας απαλλάξατε από ένα μαρτύριο.

ΕΛΕΝ: Τι μαρτύριο;

ΧΟΦΣ: Το σφουγγαρόπανό σας γειώνει τους υπερήχους.

ΕΛΕΝ: Γιατί το πιάνετε;

ΧΟΦΣ: Αφήστε το λίγο και θα καταλάβετε.

ΕΛΕΝ: Αποκλείται. Είναι το εργαλείο εργασίας μου.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μα τι περίεργο πλάσμα. Αφήστε το σας λέω για ένα δευτερόλεπτο. Δεν θέλετε να μάθετε; *(πάει να της το τραβήξει.)*

ΕΛΕΝ: Όχι!

(Το τραβάει μακριά και οι Αουγκούστος και Χοφς πέφτουν πάλι κάτω από τον ήχο.)

ΧΟΦΣ: Έλεος, φέρτε το πίσω!

ΕΛΕΝ: Είναι δικό μου!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πιάστε την κύριε συνάδελφε! *(Την κουνιγάνε και τελικά την πιάνουν. Κόβουν από ένα κομμάτι από το σφουγγαρόπανο και το βάζουν στην τσέπη ή στο παπούτσι τους. Αυτό που ακούνε σταματάει.)*

ΧΟΦΣ: Ευτυχώς κι αυτό δουλεύει.

ΕΛΕΝ: Είστε απαίσιοι.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εσείς είστε απαίσια. Προτιμάτε να μας αφήσετε να υποφέρουμε.

ΕΛΕΝ: Κι εσείς προτιμούσατε να με αφήσετε στο διάδρομο!

ΧΟΦΣ: Λοιπόν, μία σας και μία του. Εντάξει τώρα;

ΕΛΕΝ: Ντάξει.

ΧΟΦΣ: Εντάξει κύριε Καθηγητά;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εντάξει. Εξάλλου δεν περιμένω και να με καταλάβει η δεσποινίδα.

ΕΛΕΝ: Τι εννοείτε;

ΧΟΦΣ: Εννοεί ότι είναι λογικό να μην καταλάβετε τη σημασία των ινών του σφουγγαρόπανου εφόσον προφανώς δεν emπίπτει στο επιστημονικό σας πεδίο.

ΕΛΕΝ: Μάλιστα. Και τι emπίπτει δηλαδή στο πεδίο μου;

ΧΟΦΣ: Em... Η διάδραση χημικών ενώσεων με τις υπολειπόμενες οργανικές και ανόργανες ενώσεις.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Η αντιστροφή της πορείας οξείδωσής τους.

ΧΟΦΣ: Η συλλογή και διαχείριση ακάρεων και κοσμικών υπολειμάτων.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Κοντολογίς, όνομα και πράγμα είστε δεσποινίς Νταστ.

ΕΛΕΝ: *(Αρχίζει να γελάει.)* Οργανικές και ανόργανες υπολειπόμενες ενώσεις, συλλογή και διαχείριση ακάρεων... μα πάτε καλά; Είναι δυνατόν να χρησιμοποιείτε τέτοια ακαταλαβίστικα για να περιγράψετε... τη σκόνη;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ακαταλαβίστικα για σας αγαπητή μου. Επιστημονική ορολογία την ομαζουμε.

ΕΛΕΝ: Μα τι βλακείες, τι βλακείες... Τα λέτε και τα πιστεύετε κιόλας! Και αυτό πώς λέγεται; (Δείχνει το σφουγγαρόπανο.) Συλλέκτης οργανικών υπολειμματικών ενώσεων;

ΧΟΦΣ: Σωστά.

ΕΛΕΝ: Μα επιπίπτει στο επιστημονικό μου πεδίο αγαπητέ! Αυτά; (Δείχνει τα παπούτσια της.) Εξολοθρευτές κατσαριδών;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μας κοροϊδεύετε;

ΕΛΕΝ: Εσείς με κοροϊδεύετε!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πάντως τα πιάνετε εύκολα αν μη τι άλλο.

ΕΛΕΝ: Τι μου λέτε, δεν το ξερα. Λοιπόν;

ΧΟΦΣ: Τι;

ΕΛΕΝ: Δέχεται τελικά ο κύριος καθηγητής από δω (δείχνει τον Αουγκούστους.) να βρισκείται στο ίδιο δωμάτιο μαζί μου;

ΧΟΦΣ: Μα φυσικά. Και οι δύο χαιρόμαστε που βρίσκεστε εδώ.

ΕΛΕΝ: Τιμή μου!

5. Ιστορία

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ωραία. Και τώρα δε μένει παρά να περιμένουμε.

ΕΛΕΝ: Τι να περιμένουμε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Την έκρηξη.

ΕΛΕΝ: Μα... αλήθεια το λέγατε; τι έκρηξη; πού; πότε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Σας παρακαλώ κύριε συνάδελφε, ενημερώστε την δεσποινίδα.

ΧΟΦΣ: Αγαπητή κυρία Νταστ, όπως θα σημειώσατε, κάτι περίεργο συνέβη σήμερα.

ΕΛΕΝ: Ναι! Δεν άνοιξε η πόρτα του ασανσέρ! Ούτε της σκάλας. Ούτε των θαλάμων! Τα φώτα αναβόσβησαν παντού. Και η σκόνη... Θαρρείς και κάποιος είχε έρθει πριν από μένα και ρούφηξε τα πάντα.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Τα υπόλοιπα εργαστήρια;

ΕΛΕΝ: Τέτοια ώρα είναι πάντα άδεια. Για να πω την αλήθεια παραξενεύτηκα που εσείς είστε ακόμη εδώ.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Γιατί τι ώρα είναι;

ΕΛΕΝ: Εγώ πιάνω δουλειά στις έξι. Πρέπει να δουλεύω ήδη δύο ώρες.

ΧΟΦΣ: Κόλλησε. Το ρολόι εξόδου μας ξεγέλασε.... Απίστευτο, χάσαμε τρεις ολόκληρες ώρες.

ΕΛΕΝ: Θέλετε να πείτε ότι δεν καταλάβατε ότι δουλεύατε τρεις ώρες παραπάνω;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Όχι βέβαια ... εδώ κάτω με τη δουλειά και τον τεχνητό φωτισμό χάνεται τελείως η αίσθηση του χρόνου... Μόνο το ρολόι μας καθοδηγεί.

ΧΟΦΣ: Και σήμερα μας παραπλάνησε τελείως.

ΕΛΕΝ: Κι ο ήχος που ακούγατε; που δεν ακούγατε; που τέλος πάντων σχετίζεται με το σφουγγαρόπανο;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ε, είπαμε, αυτός προειδοποιεί για την έκρηξη.

ΕΛΕΝ: Ποια έκρηξη;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θα δείτε σε λίγο.

ΕΛΕΝ (στον Χοφς.): Είναι τρελός ο κύριος; μου κάνει πλάκα;

ΧΟΦΣ: Όχι, μιλάει σοβαρά.

ΕΛΕΝ: Δηλαδή θα πεθάνουμε;

ΧΟΦΣ: Προφανώς.

ΕΛΕΝ: Γιατί;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μα τι ερώτηση είναι αυτή; δεν έχετε ακούσει για την Επιστημονική Σύρραξη;

ΕΛΕΝ: Φυσικά, αλλά...

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Τότε μη μας κουράζετε και αποδεχθείτε απλά ότι θα είστε μια παράπλευρη απώλεια της επίθεσης κατά του εργαστηρίου μας.

ΧΟΦΣ: Όπως κι εμείς δυστυχώς.

ΕΛΕΝ: Μάλιστα.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεκάδες κορυφαίοι επιστήμονες έχουν υπάρξει θύματα αυτού του πολέμου, ο οποίος φυσικά δεν στοχεύει στο πρόσωπό τους, αλλά στη Γνώση. Καταλαβαίνετε;

ΕΛΕΝ: Μάλιστα.

ΧΟΦΣ: Δύο χιλιάδες περίπου επιστημονικά εργαστήρια στον πλανήτη σε μυστικές τοποθεσίες, όσο μικρότερα γίνεται και χωμένα σε χώρους που δεν σκέφτεται κανείς να ψάξει. Από τότε δηλαδή που χτυπήσανε τη NASA. Αλλά προφανώς το συγκεκριμένο εργαστήριο τελικά αποκαλύφθηκε. Κι αποκαλύφθηκε γιατί κάποιος το έψαξε.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και η επίθεση αυτή είναι η καλύτερη διαβεβαίωση για την ποιότητα της δουλειάς μας.

ΧΟΦΣ: Συνδέεται προφανώς με το τελευταίο άρθρο μας κύριε Καθηγητά! Δεν είναι τυχαίο που απορρυθμίστηκε μόνο το δικό μας ρολόι... Επομένως, ναι μεν θα πεθάνουμε, αλλά από την άλλη... είναι μια αναγνώριση.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Προφανώς. Έχουμε λοιπόν την ευτυχία δεσποινίς να γνωριστούμε και να περάσουμε μαζί τις τελευταίες μας στιγμές.

ΧΟΦΣ: Είναι και αυτό μια παρηγοριά.

ΕΛΕΝ: Η καλύτερη. Τι άλλο να ζητήσει κανείς;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και επειδή δεν ξέρουμε πόσο θα περιμένουμε για την έκρηξη, θα σας παρακαλούσα να σεβαστείτε τις μικρές μας ιδιοτροπίες ως οικοδεσπότες και να μην μας πάτε τόσο κόντρα.

ΕΛΕΝ: Φυσικά.

ΧΟΦΣ: Ο κύριος καθηγητής εννοεί να σεβαστείτε και την επιστημονική μας ιεραρχία.

ΕΛΕΝ: Στραγητός, λοχαγός, οπλίτης; (δείχνει με τη σειρά τον Αουγκούστους, τον Χοφς και τον εαυτό της.)

ΧΟΦΣ: Κάπως έτσι.

ΕΛΕΝ: Κατάλαβα.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Φαίνεται ότι θα τα πάμε μια χαρά.

ΕΛΕΝ: Και επιτρέψτε μου λοιπόν να ρωτήσω...

ΧΟΦΣ: Παρακαλώ;

ΕΛΕΝ: Όλα αυτά... το βραχυκύκλωμα, η έκρηξη που θα έρθει...

ΧΟΦΣ: Ναι;

ΕΛΕΝ: Δεν μπορείτε να τα... σταματήσετε; Αφού είστε τόσο σπουδαίοι επιστήμονες...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αυτά αγαπητή μου εκφεύγουν της επιστημονικής μας εξειδίκευσης.

ΧΟΦΣ: Εμείς ασχολούμαστε με την πυρηνική χημεία, αυτά εμπίπτουν περισσότερο στον κλάδο της φυσικής και πιο συγκεκριμένα...

ΕΛΕΝ: Για να καταλάβω δηλαδή. Εσείς πιστεύετε ότι θα γίνει έκρηξη σώνει και καλά επειδή είστε τόσο καλοί που αξίζει να γίνει μια επίθεση εναντίον σας;

ΧΟΦΣ: Ο κύριος καθηγητής έχει ήδη προταθεί για Νόμπελ.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ (στην Έλεν.): Πού το πάτε;

ΕΛΕΝ: Λέω... Εσείς μου είπατε ότι η έκρηξη ή αυτό που θα μας συμβεί τέλος πάντων, δεν είναι της ειδικότητάς σας και δεν έχετε κάποια απόδειξη για το ότι θα γίνει έκρηξη, εκτός από το συναγερμό που ακούστηκε αλλά δεν ακούστηκε...

ΧΟΦΣ: Και το σφράγισμα της πόρτας. Είχε συμβεί και στη NASA.

ΕΛΕΝ: Άρα και την Ιστορία.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ε, αυτό είναι τελείως απαράδεκτο! Είπαμε να σέβεστε κάποια πράγματα. Αρνούμαι να συζητήσω περαιτέρω με άσχετους!

ΧΟΦΣ: Μα μην εξάπτεστε τώρα, ένα λάθος έκανε η κυρία. (Στην Έλεν.) Όπως θα ξέρετε η Ιστορία και όλες οι ανθρωπιστικές επιστήμες έχουν αφαιρεθεί ως κλάδοι από την Επιστήμη. Φιλολογία, φιλοσοφία, πολιτική, οικονομικά, Τέχνη κρίθηκαν ότι βλάπτουν αντί να προωθούν την κοινωνία.

ΕΛΕΝ: Το είχα διαγράψει από τη μνήμη μου.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είναι σχεδόν ανώφελο να συζητάμε με αυτό το πλάσμα. Δεν έχουμε κανένα κοινό κώδικα.

ΧΟΦΣ: Είναι προφανές. Ωστόσο, κύριε καθηγητά.. Θα ήθελα να επιστρέψω στη λογική της επισήμανσης της κατά τα άλλα συμπαθέστατης κυρίας Νταστ.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δε μιλάω άλλο γι αυτό το θέμα.

ΕΛΕΝ: Ναι, αλλά μπορεί και να μην γίνει έκρηξη! Και τι θα κάνουμε; Θα μείνουμε εδώ να μη μιλάμε γι αυτό;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θα ξέρετε φυσικά ότι σε κάθε υπόθεση εργασίας υπάρχει και ένα περιθώριο αποτυχίας. Όποιος δεν ασπάζεται την υπόθεση της έκρηξης, μπορεί να ξεκινήσει σενάρια διαχείρισης των εναλλακτικών.

ΕΛΕΝ: Ωραία! Εγώ.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Συγχαρητήρια...Εσείς κύριε Χοφς;

ΧΟΦΣ: Εγώ κύριε καθηγητά συμφωνώ μαζί σας... Δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο παρά να περιμένουμε.

ΕΛΕΝ: Η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά.

6. Δασκάλα

(Μετά από τρεις μέρες.. Ο Αουγκούστους γράφει κάτι στο σημειωματάριό του. Η Έλεν χτυπάει τους τοίχους γύρω-γύρω και προσπαθεί να ανοίξει την πόρτα. Ο Χοφς την παρακολουθεί.)

ΧΟΦΣ: Θα θέλατε ένα χαπάκι σπανάκι;

(Η Έλεν δεν απαντά.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Έχει δικιο η δεσποινίς. Εδώ και τρεις μέρες τρώμε σπανάκι. Δεν υπάρχει κάτι σε βοδινό;

ΧΟΦΣ: Έχει ροσ μπιφ αν θέλετε. *(Δίνει ένα χαπάκι στον Αουγκούστους.)*

ΕΛΕΝ: Τι ώρα να είναι άραγε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Άγνωστο.

ΕΛΕΝ: Και τι μέρα;

ΧΟΦΣ: Κι αυτό άγνωστο, αν και λογικά θα πρέπει να έχουν περάσει τρεις μέρες από το συναγερμό.

ΕΛΕΝ: Τι θα γίνει με την έκρηξη;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Προφανώς αμύνεται γερά το σύστημα ασφάλειας... σώζει αρχεία και τα προωθεί σε απομακρυσμένες μονάδες. Μπορεί να πάρει πολλές μέρες.

ΕΛΕΝ: Ναι αλλά οι έξω τι κάνουν; γιατί δεν έρχονται να μας βγάλουν;

ΧΟΦΣ: Δεν υπάρχει λόγος να προσπαθήσουν. Θα ήταν μάταιο. Το εργαστήριο έχει σφραγίσει κεντρικά. Κανείς δεν μπορεί να παρεμβεί.

ΕΛΕΝ: Δηλαδή έχουν όλοι πειστεί ότι είμαστε ξεγραμμένοι.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και για κάποιο λόγο μόνο εσείς επιμένετε στο αντίθετο.

ΧΟΦΣ: Παρακαλώ μην αρχίζετε πάλι αυτή τη συζήτηση.

ΕΛΕΝ: Θα αρχίσω, γιατί να μην αρχίσω; αφού έκρηξη ακούω και έκρηξη δε βλέπω! Και καθόμαστε με σταυρωμένα τα χέρια! Γιατί δεν προσπαθούμε να βρούμε πώς θα βγούμε από δω;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Γιατί είναι ανώφελο. Ξέρουμε και οι δύο πώς είναι σχεδιασμένο το εργαστήριο.

ΕΛΕΝ: (στον Χοφς.): Έτσι για να μη μου χαλάσετε το χατίρι;

ΧΟΦΣ: Ίσως αργότερα.

(Ο Λουγκούστους κουνάει το κεφάλι με αποδοκιμασία.)

ΕΛΕΝ: Επιτέλους αφήστε τον άνθρωπο να κάνει αυτό που θέλει.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ε, αυτό είναι από τα άγραφα. Ορίστε λοιπόν κύριε Χοφς, παρακαλώ πράξτε όπως θέλετε. Βοηθήστε τη δεσποινίδα και αφήστε με να πάρω έναν υπνάκο.

ΧΟΦΣ: Αντίκειται στις επιστημονικές μου αρχές. Ωστόσο...

(Σηκώνεται και προσπαθούν να ανοίξουν μαζί την πόρτα.)

ΕΛΕΝ: Ανοίγει! Ανοίγει!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Βεβαίως ανοίγει, αφού άνοιξε και πριν. Αλλά είναι το μόνο που ανοίγει και το έχουμε διαπιστώσει ήδη. Γιατί δεν τα παρατάτε;

ΕΛΕΝ: Αντίκειται στις δικές μου αρχές! *(Η πόρτα συνεχίζει να ανοίγει.)*

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πάντως δεσποινίς Νταστ θα έλεγα ότι είναι σχεδόν αξιοπερίεργο.. Σας παρακολουθώ τόσες μέρες τώρα. Έχετε υψηλό IQ.. γρήγορη αντίληψη, συνθετική ικανότητα.

ΕΛΕΝ: Το περίεργο ποιο είναι;

ΧΟΦΣ: Προφανώς το επάγγελμά σας.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είναι από τις λίγες φορές που σκέφτομαι ότι το σύστημα ίσως να γελάστηκε κάπου.

ΕΛΕΝ: Μπα, είναι από τις πολλές φορές που έχετε άδικο.

ΧΟΦΣ: Τι θέλετε να πείτε;

ΕΛΕΝ: Ότι όταν έδωσα εξετάσεις στο σύστημα, απάντησα αρνητικά στην ερώτηση εάν θέλω να ασχοληθώ με την Επιστήμη.

ΧΟΦΣ: Μα γιατί;

ΕΛΕΝ: Γιατί δε μου αρέσει, γι αυτό. Γιατί από τότε που απαγορεύτηκε η Φιλολογία, δε μου λέει τίποτα πια.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Έστω κι έτσι.. θα μπορούσατε να είστε τοποθετημένη σε κάποια διοικητική υπηρεσία. Γραμματέας, διοικητικό προσωπικό.

ΕΛΕΝ: Δεν ήθελα.

ΧΟΦΣ: Και τι θέλατε δηλαδή;

ΕΛΕΝ: Να γίνω δασκάλα.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ε ναι, είναι μια από τις συνηθισμένες σας φαντασιώσεις. Αφού γνωρίζετε καλά ότι η διδασκαλία γίνεται μέσω υπολογιστών.

ΕΛΕΝ: Εγώ ήθελα να γίνω δασκάλα λογοτεχνίας.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και αυτό το γράψατε στο τεστ;

ΕΛΕΝ: Φυσικά.

ΧΟΦΣ: Μα γιατί γράψατε τέτοιο πράγμα αφού ξέρατε...

ΕΛΕΝ: Γιατί αυτό ήθελα. Και αφού το σύστημα δεν αναγνώριζε τη Λογοτεχνία, αποφάσισα κι εγώ να μην δουλέψω γι αυτό.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και κάνετε την επανάσταση σας στερώντας μας το μυαλό σας;

ΕΛΕΝ: Ναι.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Απίθανο. Ωστόσο και πάλι βρισκειστε δίπλα σε επιστήμονες, μέσα σε ερευνητικό κέντρο..

ΧΟΦΣ: Και είστε ευχαριστημένη από τη ζωή σας;

ΕΛΕΝ: Εξαιρετικά ευχαριστημένη. Με το μικρό διάλλειμα της τωρινής μας κατάστασης. Δουλεύω πέντε ώρες τη μέρα και βγάζω πολλά περισσότερα από ό,τι θα έβγαζα αν ήμουν αεροσυνοδός ή πωλήτρια ή κάτι τέτοιο. Και μετά πηγαίνω σπίτι μου, βλέπω τους φίλους μου, ηρεμώ, θυμώνω, βαριέμαι, ερωτεύομαι. Εσείς τι κάνετε όταν είστε έξω από το εργαστήριο;

ΧΟΦΣ: Διάλειμμα.

ΕΛΕΝ: Οικογένεια; φίλοι; ενδιαφέροντα;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μας έχετε περάσει για ερημίτες μου φαίνεται. Είμαστε σαν όλους τους άλλους ανθρώπους, όλα τα κάνουμε... ή τέλος πάντων όλα μπορούμε να τα κάνουμε... όταν έχουμε χρόνο.

ΕΛΕΝ: Όμως ο χρόνος καθορίζεται από αυτό εδώ το ρολόι εξόδου. Αλλιώς... τη χάνετε την αίσθηση.

ΧΟΦΣ: Ναι αλλά δεν απορρυθμίζεται σχεδόν ποτέ.

ΕΛΕΝ: Και όταν απορρυθμιστεί ο κόσμος σας καταστρέφεται.

(Η Έλεν και ο Χοφς καταφέρνουν να ανοίξουν την πόρτα.)

7. Ελεύθερος χρόνος

(Η Έλεν ονειρεύεται. Το εργαστήριο έχει μετατραπεί σε σκηνή χορευτική ακούγεται μουσική. Η Έλεν με τον Χοφς χορεύουν βαλς.)

ΧΟΦΣ: Εν δυο τρία... εν δυο τρία...

ΕΛΕΝ: Από μέσα σου!

ΧΟΦΣ: Δεν γίνεται... θα χαθώ.. Ωχ! Σε πάτησα;

(Γελάνε. Σκοτάδι.)

(Ανοίγει το φως. Η Έλεν χορεύει με τον Αουγκούστους.)

ΕΛΕΝ: Χορεύετε πολύ καλά.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Προετοιμασία για το πάρτυ.

ΕΛΕΝ: Ποιο πάρτυ;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Της απονομής του Νόμπελ! *(Σκοτάδι.)*

(Ανοίγει το φως. Ο Αουγκούστους χορεύει με τον Χοφς.)

ΧΟΦΣ: Ένα δύο τρία, ένα δύο τρία *(πηγαίνουν και οι δύο προς τα μπρος και συγκρούονται. Το ξανακάνουν. Ξανασυγκρούονται. Το ξανακάνουν.)*

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Κάποιος πρέπει να κάνει πίσω.

ΧΟΦΣ: Αυτός είναι ο ρόλος της ντάμας .

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Όλοι έτσι αρχίζουμε.

ΧΟΦΣ: Θέλω να αλλάξουμε.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είστε όμως έτοιμος;

(Χορεύουν παλεύοντας ο καθένας να οδηγήσει τα βήματα.)

(Το φως σβήνει και η Έλεν ξυπνάει. Καταλαβαίνουμε ότι ονειρεύονταν.)

8. Σκόνη

(Μετά από κάποιες μέρες. Στο εργαστήριο ο Αουγκούστους κοιμάται. Στον κοινόχρηστο χώρο, η Έλεν με τον Χοφς προσπαθούν να ανοίξουν την πόρτα του ασανσέρ. Μιλάνε ψιθυριστά.)

ΧΟΦΣ: Είναι ανώφελο.

ΕΛΕΝ: Μια ακόμη φορά.

ΧΟΦΣ: Δεν κινείται καθόλου. *(Προσπαθούν άλλη μια φορά.)* Αδύνατο. Είναι έτσι κατασκευασμένο ώστε να ελέγχεται μόνο ηλεκτρονικά.

ΕΛΕΝ: Σκάλες;

ΧΟΦΣ: Εσείς έχετε δει να υπάρχουν σκάλες;

ΕΛΕΝ: Ούτε έχω δει ούτε έχω καθαρίσει. Αλλά δεν μπορεί να μην υπάρχουν. Για περίπτωση που χαλάσει το ασανσέρ.

ΧΟΦΣ: Τίποτα σε αυτό το εργαστήριο δεν είναι σχεδιασμένο για την πιθανότητα να χαλάσει, γιατί ακριβώς δεν υπάρχει αυτή η πιθανότητα.

ΕΛΕΝ: Και το ρολόι;

ΧΟΦΣ: Κάθε τι που δεν λειτουργεί, δε λειτουργεί για κάποιο λόγο. Προφανώς, όποιος μας επιτίθεται, ήθελε να μας αποκλείσει μέσα.

ΕΛΕΝ: Να ψάξουμε λίγο. *(Αρχίζει να χτυπάει τους τοίχους για να δει αν υπάρχει κενό και ο ΧΟΦΣ τη μιμείται. Η ΕΛΕΝ ξεκινάει από τη μία πλευρά του ασανσέρ και ο ΧΟΦΣ από την άλλη, προχωρώντας η μία προς τα δεξιά και ο άλλος προς τα αριστερά.)* Πόσο καιρό δουλεύετε εδώ μέσα;

ΧΟΦΣ: Έξι χρόνια. Τελείωσα το διδακτορικό μου και αφιερώθηκα στην πρώτη μου έρευνα.

ΕΛΕΝ: Και πώς είναι;

ΧΟΦΣ: Συναρπαστικό. Τουλάχιστον στην αρχή. Μετά απλά ενδιαφέρον.

ΕΛΕΝ: Και αξίζει να πεθάνει κανείς γι αυτό;

ΧΟΦΣ: Μέχρι πριν από μία εβδομάδα, σε κανένα συνέδριο ή ακόμη και σε φιλική παρέα μπορεί να έλεγα ναι. Ξέρετε με τι ασχολούμαστε τώρα; Αν πετύχει το πείραμα, θα λυθεί το πρόβλημα της ενέργειας για πάντα.. Για πάντα καταλαβαίνετε; Μιλάμε για παγκόσμια ειρήνη. Τι πιο σημαντικό από αυτό; Αλλά... όταν κινδυνεύει, σίγουρα βλέπει κανείς τα πράγματα αλλιώς. Δεν είμαστε όλοι γεννημένοι ήρωες.

ΕΛΕΝ: Ζείτε σε ένα παραμύθι.

ΧΟΦΣ: Όχι θα δείτε! Κάποτε.

ΕΛΕΝ: Κάποτε που δεν θα ζούμε.

ΧΟΦΣ: Έστω, θα δουν οι επόμενοι.

ΕΛΕΝ: Είστε ρομαντικός σε βαθμό ανοησίας.

ΧΟΦΣ: Κι εσείς κυνική ως το κόκκαλο.

ΕΛΕΝ: Αλλά καταλαβαίνετε ότι έχω δίκιο. Αλλιώς γιατί δεχθήκατε να με βοηθήσετε; Επειδή σας το είπε ο κύριος καθηγητής;

(Συναντιούνται στη μέση του δωματίου. Ο Χοφς τινάζει τα μαλλιά της Έλεν. Βγάζει κόκκους άμμου.)

ΧΟΦΣ: Το ξέρετε ότι η άμμος την οποία τόσο αδρά πληρώνεστε για να καθαρίζετε δεν εξαφανίζεται ποτέ;. Το εργαστήριο είναι έτσι σχεδιασμένο ώστε να μη μπαίνει τίποτα ανεπιθύμητο. Όμως η άμμος της ερήμου είναι πολύ άτιμη. Ψιλή σαν τη σκόνη. Κρύβεται σα λαθρεπιβάτης στα μαλλιά, στις τσέπες και στα πουκάμισά μας. Δεισδύει στα μηχανήματα και τα μπλοκάρει. Αλλοιώνει τα

αποτελέσματα των πειραμάτων. Είναι μεγαλύτερος κίνδυνος από οποιαδήποτε επίθεση. Γιατί από τις επιθέσεις μπορούμε να προστατεύσουμε τη δουλειά μας. Από τη σκόνη όμως δεν γλιτώνει τίποτα. Όταν μπαίνουμε στο εργαστήριο περνάμε από απολύμανση για να φύγει κάθε ίχνος από πάνω μας. Παρόλα αυτά, έχει κολλήσει μέσα, καμιά φορά κάτω από το δέρμα και τσουπ, βγαίνει την πιο κατάλληλη στιγμή και μας τρομάζει. Εγώ κάνω διπλό ντουζ, γδέρνομαι με το σφουγγάρι, κυκλοφορώ με σκούφο και καπέλα έξω από το εργαστήριο, βράζει το κεφάλι μου στους σαράντα βαθμούς, για χάρη των αποτελεσμάτων. Και όχι μόνο. Και για χάρη του κύριου Καθηγητή. Η σκόνη τον αποσυντονίζει, δεν ανέχεται ούτε την ιδέα της, είναι το μόνο που δεν μπορεί να ελέγξει. Εγώ πάλι... νομίζω ότι τη συμπαθώ. Στο κάτω κάτω ό,τι και να κάνω είναι δίπλα μου, γύρω μου με τρόπο κάπως κολακευτικό. Όσο τη διώχνω, τόσο επιστρέφει. Καμιά φορά, χαράματα, λίγο πριν μπω στο εργαστήριο έρχεται πάνω μου σαν θύελλα και μου χαϊδεύει το μάγουλο με ένα φιλί θερμό και τρυφερό, μου ψιθυρίζει, «για σένα έρχομαι», «για σένα χαλάω τα αποτελέσματα», «άστους αυτούς, φύγε από δω, έλα να χτίσουμε ένα λόφο, να τον ανέβουμε να δούμε την αυγή».

ΕΛΕΝ: Γιατί δεχθήκατε να με βοηθήσετε;

ΧΟΦΣ: Γιατί... γιατί ήρθατε εδώ και μας ξύπνησατε κυρία Νταστ. Είστε το κάτι άλλο... Αυτή η ενέργεια, αυτή η επιμονή σας για τη ζωή... Είναι παράλογα μεταδοτική.. Με κάνει να σιέφτομαι ότι...

(Ακούγεται από μέσα θόρυβος. Ο Χοφς τραντάζεται..)

ΕΛΕΝ: Ότι;

ΧΟΦΣ: Πρέπει να φύγουμε, μπορεί να ξυπνήσει.

ΕΛΕΝ: Καθήστε ένα λεπτό.. μου λέγατε κάτι πολύ σημαντικό.

ΧΟΦΣ: Ναι αλλά...

ΕΛΕΝ: Γιατί τον φοβάστε τόσο;

ΧΟΦΣ: Τον σέβομαι.

ΕΛΕΝ: Είναι όντως τόσο σημαντικός όσο θέλει να δείχνει;

ΧΟΦΣ: Κανείς δεν έχει καταφέρει να αντικρούσει τις θεωρίες του.

ΕΛΕΝ: Και η δική σας αξία;

ΧΟΦΣ: Δεν ξέρω αν πραγματικά έχω οποιαδήποτε συνεισφορά. Αν έχω το ταλέντο, την ικανότητα, δεν ξέρω τίποτα.

ΕΛΕΝ: Αν ρωτήσεις εμένα...

(Ακούγεται από μέσα κι άλλος θόρυβος.)

ΧΟΦΣ: Πρέπει να πάμε.

(Ο Χοφς πάει να φύγει προς τα μέσα αλλά η Έλεν τον πιάνει και τον φιλάει. Αυτός ανταποκρίνεται.)

9. Προθέσεις

(Μετά από κάποιες μέρες. Ο Χοφς κοιμάται. Ο Αουγκούστους και η Έλεν είναι ξύπνιοι.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Να ξέρετε ότι σας έχω καταλάβει.

ΕΛΕΝ: Τι έχετε καταλάβει δηλαδή;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεν είστε αυτή που λέτε.

ΕΛΕΝ: Και ποια είμαι;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Κάποια άλλη.

ΕΛΕΝ: Νομίζω σας έχουν πειράξει τα χαπάκια ροσ μπιφ.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Βρεθήκατε μέσα στο σύστημα ενώ το μισείτε. Στην πιο κρίσιμη στιγμή της έρευνάς μας. Και ξαφνικά, ενεργοποιείται το σύστημα ασφαλείας.

ΕΛΕΝ: Ε και;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Η ζωές μας Μις Σκόνη είναι απολύτως προγραμματισμένες. Κάθε μέρα κάνουμε τα ίδια πράγματα, βλέπουμε τα ίδια πρόσωπα, λέμε τις ίδιες ιστορίες, κάνουμε σχεδόν τα ίδια βήματα με την προηγούμενη. Και ξαφνικά αυτή η πορεία διακόπτεται με δύο τρόπους: με την επίθεση και με την παρουσία σας.

ΕΛΕΝ: Και πώς φταίω εγώ γι αυτό;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πιστεύω ότι τα δύο γεγονότα συνδέονται μεταξύ τους.

ΕΛΕΝ: Δηλαδή;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δηλαδή έχετε κάποια σχέση με την επίθεση.

ΕΛΕΝ: Θα αστείευεστε.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Καθόλου.

ΕΛΕΝ: Λέτε να θέλω να αυτοκτονήσω;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Όχι, αυτό δεν είναι καθόλου του χαρακτήρα σας... λέω ότι μπήκατε για να μας καταστρέψετε και κλειστήκατε κατά λάθος εδώ μέσα.

ΕΛΕΝ: Είστε τρελός.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Η εσείς ένοχη.

ΕΛΕΝ: Δεν μπορώ να σας ακούω.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αν το παραδεχθείτε, δεν θα το μεταβιβάσω στον κύριο Χοφς που τόσο ρομαντικά επιχειρείτε να γοητεύσετε...

ΕΛΕΝ: Να του πείτε ό,τι θέλετε, νομίζω χρειάζεται να ευθυμήσει λίγο με τα αστεία σας.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Βλέπω δε φοβάστε τίποτα.

ΕΛΕΝ: Φοβάμαι να μείνω εδώ μέσα. Φοβάμαι το θάνατο... ή μάλλον όχι το θάνατο, φοβάμαι την απουσία αντίδρασης, αυτό φοβάμαι!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και πιστεύετε ότι ο κύριος Χοφς θα σας βοηθήσει μετά από όσα του πω;

ΕΛΕΝ: Θα το ρισκάρω!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θα δώσει βάση στα στοιχεία.

ΕΛΕΝ: Τις συμπτώσεις;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πώς φτάσατε στον όροφό μας;

ΕΛΕΝ: Με το ασανσέρ.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Το ασανσέρ ήταν σφραγισμένο!

ΕΛΕΝ: Τι εννοείτε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εννοώ ότι ο συναγερμός καθυστέρησε να χτυπήσει, ωστόσο το σύστημα ασφαλείας είχε ήδη ενεργοποιηθεί από τη στιγμή που σταμάτησε το ρολόι μας. Γι αυτό και δεν μπορέσαμε να ανοίξουμε την πόρτα. Οι υπόλοιποι έφυγαν, άρα το σύστημα δέχθηκε επίθεση μετά τις πέντε και μέχρι τις οκτώ που εμφανιστήκατε εσείς. Αυτό σημαίνει ότι τρεις ώρες τουλάχιστον όλα τα μηχανήματα ασφαλείας δεν μπορούσαν να λειτουργήσουν.

ΕΛΕΝ: Λέτε ό,τι θέλετε. Εγώ ...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είστε πληγωμένη και κατηγορείτε το σύστημα γι αυτό. Έχετε κίνητρο και ευκαιρία για να αναμιχθείτε με την επίθεση. Μπήκατε μέσα πριν την επίθεση προφανώς για να απορρυθμίσετε το ρολόι μας και παγιδευτήκατε εδώ κάτω μαζί μας!

ΕΛΕΝ: Δεν είναι αλήθεια!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Σταματήστε δεσποινίς να μας κοροϊδεύετε. Και κυρίως σταματήστε να επηρεάζετε τον Χοφς.

ΕΛΕΝ: Κι εσείς σταματήστε να πιστεύετε ότι έχετε όλες τις απαντήσεις! Ναι, μισώ το σύστημα που εσείς λατρεύετε, όμως δεν θα έκανα ποτέ κάτι εναντίον του που να περιλαμβάνει το θάνατο ανθρώπων, πολύ περισσότερο το δικό μου! Εντάξει, ήμουν στον όροφό σας λίγο πριν τις πέντε. Ήρθα κατευθείαν σε σας και είχα σκοπό να παραλείψω τους άλλους ορόφους. Το έχω ξανακάνει, ξέρετε, και το υπερσύστημά σας δεν κατάλαβε τίποτα. Τα εργαστήρια είναι τόσο καθαρά που δεν χρειάζεται να καθαρίζονται κάθε μέρα. Όμως εσείς ήσασταν ακόμη μέσα. Πήγα να φύγω για να μη με δείτε και το ασανσέρ δεν λειτουργούσε. Οπότε ξέμεινα εδώ και περιμένα να ανοίξετε. Όταν πέρασε η

ώρα αποφάσισα να εμφανιστώ. Κι έτσι βρεθήκαμε σ' αυτό το κουτί οι τρεις μας να τρωγόμαστε.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Απίστευτο. Πληρώνετε τόσα χρήματα και δεν κάνετε καν τη δουλειά σας.

ΕΛΕΝ: Και με το παραπάνω. Τι φταίω εγώ αν με πληρώνετε για να καθαρίζω όταν δεν χρειάζεται;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μπορείτε να αποδείξετε οτιδήποτε από αυτά που λέτε;

ΕΛΕΝ: Όχι.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Τότε είναι σα να μην τα είπατε.

ΕΛΕΝ: *(παύση.)* Και θα πείτε στον Πήτερ ότι εγώ φταίω για την επίθεση;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θα ήταν καλό για να ξεφύγει λίγο από την επιρροή σας. Αλλά δεν είναι καλή στιγμή για απωθημένα. Εξάλλου ούτε εγώ μπορώ να αποδείξω τίποτα. Ήθελα απλά να δω τις προθέσεις σας.

ΕΛΕΝ: Μπλοφάρατε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Υπήρχε μόνο μία πιθανότητα να βγούμε από εδώ. Αν εσείς είχατε κάποια ανάμιξη... τότε θα μπορούσαμε ίσως να ανατρέψουμε ό,τι είχατε κάνει.

ΕΛΕΝ: Και δεν μπορούσατε να το ρωτήσετε με καλύτερο τρόπο;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Καμιά φορά χρειάζεται λιγη πίεση για να βγει η αλήθεια.

ΕΛΕΝ: Ίσως αυτό που χρειάζεται τώρα είναι να πιεστείτε εσείς λίγο.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μόνο μη μου ζητάτε να ελπίζω.

10. Ποντίκια

(Ο Αουγκούστους κάθεται. Ο Χοφς και η Έλεν είναι στο κομπιούτερ.)

ΧΟΦΣ: Αδύνατον. Είναι αδύνατο να συνδεθούμε με τον κεντρικό υπολογιστή.

ΕΛΕΝ: Τι σημαίνει αυτό;

ΧΟΦΣ: Ότι δεν μπορούμε να ελέγξουμε τίποτα.

ΕΛΕΝ: Δεν το χωράει το μυαλό μου.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Απορώ κύριε συνάδελφε με την όρεξή σας για παιχνίδια.

ΧΟΦΣ: Το σύστημα ασφαλείας αμύνεται στις εξωτερικές παρεμβολές.

ΕΛΕΝ: Όλα τα συστήματα παρακάμπτονται.

ΧΟΦΣ: Αυτό φαίνεται πως όχι.

ΕΛΕΝ: Πητ, σε παρακαλώ... δεν μπορείς να κάνεις μια ακόμη προσπάθεια;

ΧΟΦΣ: Είναι πολύ δύσκολο.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Προφανώς πήρατε πολύ σοβαρά την παρότρυνσή μου.

ΧΟΦΣ: Πάντα παίρνω σοβαρά αυτά που μου λέτε.

ΕΛΕΝ: Μα τίποτα δε λειτουργεί με το χέρι;

ΧΟΦΣ: Δυστυχώς όχι. Το διαπιστώσαμε και μόνοι μας...

ΕΛΕΝ: Ε τότε πρέπει οπωσδήποτε να μπούμε σε αυτό το σύστημα ασφαλείας.

ΧΟΦΣ: Σχεδόν απροσπέλαστο.

ΕΛΕΝ: Μα ποιος το σχεδίασε;

(Ο Χοφς δεν απαντάει.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πείτε της κύριε συνάδελφε.

(Ο Χοφς δεν απαντάει.)

ΕΛΕΝ: Λοιπόν;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εγώ.

ΕΛΕΝ: Εσείς; Και δεν μας το λέτε τόσο καιρό;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Τόσο καιρό δε σας λέω ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτα;

ΕΛΕΝ (στον Χοφς.): Εσύ το ήξερες αυτό;

ΧΟΦΣ: Ήξερα ότι ο κύριος καθηγητής προέδρευε στο σχεδιασμό.

ΕΛΕΝ: Και λέει αλήθεια; δεν υπάρχει τρόπος να παρακαμφθεί;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πείτε της κύριε Χοφς επιτέλους την αλήθεια.

ΧΟΦΣ: Έλεν εγώ...

ΕΛΕΝ: Με κοροϊδεύεις τόσο καιρό;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Προφανώς.

ΕΛΕΝ (στον Χοφς.): Με κοροϊδεύεις;

ΧΟΦΣ: Η αλήθεια είναι ότι θεωρητικά είναι ακατόρθωτο να βγούμε... Αλλά...

ΕΛΕΝ: Ακατόρθωτο.. Θεωρητικά. Δηλαδή.. αποκλείεται! Αυτό θα πει ακατόρθωτο... Αυτό εννοείτε αλλά δε μου το λέτε. Γιατί είστε ψεύτες. Και τρελοί! Του είπατε να με βοηθήσει ενώ ξέρατε και οι δύο ότι αυτό ήταν αδύνατο... Πού είναι η λογική; Πρέπει να βγω έξω. Δεν μπορώ να πάρω αναπνοή. Εδώ μέσα... εδώ μέσα.. υπάρχει κάτι ψόφιο.... Συρράξεις, συστήματα, υποσυστήματα... Μιλάτε με λέξεις που δεν υπάρχουν... για πράγματα που δεν υπάρχουν... Ήχος χωρίς ήχο... Ζωή χωρίς ζωή.. Έχετε ψοφήσει, αυτό είναι!

Είμαι εγκλωβισμένη με δύο ψοφίμια. Που θέλουν; Τι θέλουν; Θεέ μου.. Πρέπει να αναπνεύσω αέρα... ανθρώπινο, κανονικό! Και ζεσταίνομαι, ζεσταίνομαι πολύ... Τηγανίζομαι σαν ψάρι πάνω στην άμμο..! Κι εσείς με κοιτάζετε σαν πειραματοζώο! Ή μάλλον, σαν κυρίως γεύμα. Πρέπει να δραπετεύσω, να βγω έξω, να βγω! Θέλω μια πόρτα, φως, το δωμάτιο αυτό είναι μικρό... και μικραίνει κάθε μέρα πιο πολύ... *(Δεν μπορεί να αναπνεύσει. Ο Αουγκούστους την αγκαλιάζει από πίσω.)*

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ηρεμήστε. Ηρεμήστε Δεσποινίς. Ηρεμήστε. Είναι μια κρίση πανικού. Μια απλή κρίση. Δεν είστε ψάρι...(στον Χοφς.) Κύριε συνάδελφε κάντε της λίγο αέρα. *(Προσπαθούν να την ηρεμήσουν.)*

ΕΛΕΝ: Δεν μπορώ να πάρω αναπνοή...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μπορείτε.

ΕΛΕΝ: Δεν υπάρχει αέρας εδώ μέσα. Μια χαραμάδα φρέσκου αέρα.

ΧΟΦΣ: Υπάρχει, σας διαβεβαιώ.

ΕΛΕΝ: Να φύγω...να ανέβω, να βγω έξω...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ήρεμα... ήρεμα...

(Ηρεμεί σιγά σιγά.)

ΕΛΕΝ: Θα πεθάνουμε από ασφυξία.

ΧΟΦΣ: Μην ανησυχείτε... Εγώ είμαι εδώ.

ΕΛΕΝ: Άσε με! Δε σε πιστεύω πια! Δεν πιστεύω καν ότι είσαι εδώ! *(Δεν θέλει να την αγγίζει ο Χοφς.)*

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Όλα θα πάνε καλά.

ΕΛΕΝ: Πρέπει να φύγω από δω μέσα το καταλαβαίνετε; Δεν σας νοιάζει, αλλά το καταλαβαίνετε;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Πολύ καλά.

(Η Έλεν έχει ηρεμήσει, βρίσκεται στην αγκαλιά του Αουγκούστους.)

ΕΛΕΝ: Δεν καταλαβαίνω τίποτα, δεν καταλαβαίνω...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ηρεμήστε *(της χαϊδεύει το κεφάλι.)*.

ΕΛΕΝ: Τι θα κάνουμε Θεέ μου;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Υπομονή δεσποινίς Νταστ...

ΧΟΦΣ: Δεν ρώτησε εσάς κύριε Καθηγητά. Το Θεό ρώτησε.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ορίστε;

ΧΟΦΣ: Λέω ότι ρώτησε το Θεό και εσείς δεν είστε Θεός. Αφήστε την λοιπόν ήσυχη. *(Ο Χοφς γυρνάει στην Έλεν.)* Έλεν. Δεν σου είπα ψέμματα. Ο λόγος που σε βοηθάω είναι γιατί πιστεύω πραγματικά ότι μπορώ να παρακάμψω το σύστημα ασφαλείας.

11. Ντάμα

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: (γελάει.) Να παρακάμψετε το σύστημα. Αυτό που λέτε είναι αστείο. Το σύστημα απομονώνεται, από τη στιγμή που δεχόμαστε επίθεση. Αφού ξέρετε.

ΧΟΦΣ: Κι αν κάνετε κάπου λάθος;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Λάθος;

ΧΟΦΣ: Το σχεδιάσατε πριν από τόσα χρόνια. Αν ξεχάσατε κάτι; Αν δεν υπολογίσατε κάτι σωστά;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Σας διαβεβαιώνω ότι τα υπολόγισα όλα.

ΧΟΦΣ: Κύριε καθηγητά, με όλο το σεβασμό, πάντα υπάρχει περίπτωση να ξεχάσατε κάτι.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Κι αυτό το κάτι θα το βρείτε εσείς;

ΧΟΦΣ: Θα προσπαθήσω.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Έξι χρόνια είστε υπό την καθοδήγησή μου. Έχετε δει ποτέ να κάνω κάποιο λάθος;

ΧΟΦΣ: Όχι.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Έχετε διορθώσει ποτέ εσείς κάτι που έκανα εγώ;

ΧΟΦΣ: Όχι.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και τότε πώς πιστεύετε ότι θα μπορέσετε να παρεμβείτε στο σύστημα;

ΧΟΦΣ: Απλά το πιστεύω.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Χωρίς στοιχεία.

ΧΟΦΣ: Χωρίς κανένα στοιχείο.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μένω κατάπληκτος... Ξεχάσατε όλα αυτά που μαθαίνατε τόσο καιρό. Ή για να το διατυπώσω καλύτερα, αρχίσατε να σιέφτεστε με άλλα σημεία του σώματός σας.

ΧΟΦΣ: Δε σας επιτρέπω!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αποκηρύσσετε όλη σας τη γνώση και δε μου επιτρέπετε κιόλας;

ΧΟΦΣ: Γνώση! Συγχαρητήρια! Ποια είναι η χρησιμότητά της τώρα;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Γλιτώνει από άσκοπες κινήσεις και γελοιοποιήσεις.

ΧΟΦΣ: Και το να καθόμαστε άπρακτοι δεν έχει κανένα νόημα.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θα ξεχάσετε ό,τι είστε, προκειμένου να βρείτε νόημα;

ΧΟΦΣ: Εξερευνώ και άλλες πιθανότητες. Ενεργώ!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μάταια.

ΧΟΦΣ: Δεν μπορώ να κάτσω άπρακτος να πεθάνω! Σε αντίθεση με εσάς που έχετε παραιτηθεί τελείως και περιμένετε με χαρά θα έλεγα την επιβεβαίωσή σας.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αυτό νομίζετε; Βλέπω σε δύο εβδομάδες αρχίσατε να μιλάτε σαν την Μις Σκόνη.

ΧΟΦΣ: Η κυρία έχει περισσότερο μυαλό και από τους δύο μας.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Η δεσποινίς πιστεύει σε μύθους και παραμύθια. Εσείς όμως γνωρίζετε καλά ότι δεν μπορούμε να κάνουμε τίποτε άλλο παρά να περιμένουμε.

ΧΟΦΣ: Βαρέθηκα να μου λέτε τι γνωρίζω και τι δε γνωρίζω. Πώς πρέπει να σκέφτομαι. Βαρέθηκα να σας βλέπω και να σας ακούω. Να υιοθετώ την κάθε σας άποψη. Να μην αμφισβητώ τίποτα από αυτά που λέτε!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αμφισβητήστε με λοιπόν, αυτό είναι το ζητούμενο!

ΧΟΦΣ: Να με αγνοείτε μπροστά σε τρίτους, να παίρνετε όλη τη δόξα και να μου πετάτε ψίχουλα ενώ όλα τα κάνουμε μαζί εδώ μέσα!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μαθητεύετε ακόμη κύριε Χοφς... Όλοι έχουμε περάσει από αυτό το στάδιο.

ΧΟΦΣ: Μόνο που σε μένα δεν θα υπάρξει ποτέ επόμενο στάδιο!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ατυχία.

ΧΟΦΣ: Και δεν θα αποδείξω ποτέ την αξία μου, μέχρι που μπορώ να φτάσω!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ούτε έτσι θα την αποδείξετε.

ΧΟΦΣ: Ποτέ δεν πιστέψατε ότι αξίζω.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εσείς ποτέ δεν πιστέψατε ότι αξίζετε! Ποτέ δε σας ενδιέφερε αυτό που κάνετε, έτσι όπως έπρεπε να σας ενδιαφέρει. Πάντα υπήρχε κάτι άλλο στο πίσω μέρος του μυαλού σας, κάτι ανεπαίσθητο, αόριστο, μια φωνή που σας εμποδίζει να αφοσιωθείτε ολόκληρος σε ένα σκοπό, να δώσετε όλο σας το είναι!

ΧΟΦΣ: Εννοείτε να αφοσιωθώ σε σας και στο εγώ σας.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ποτέ δεν νοιαστήκατε αρκετά για οτιδήποτε, πάντα είστε έτοιμος να αλλάξετε θέση και γνώμη στο λεπτό, επιρρεπής στον καιρό, στον άνεμο, στη σκόνη, στα πάντα.

ΧΟΦΣ: Σας πονάει που δεν επηρεάζομαι πια από εσάς.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Σαχλαμάρες!

ΧΟΦΣ: Χάσατε το μυαλό σας και το μέτρο από τα πολλά βραβεία! Δεν δέχεστε καν το ενδεχόμενο να κάνετε λάθος. Νομίζετε ότι κατέχετε όλη τη γνώση και κανένας δεν μπορεί να σας ξεπεράσει. Αλλά αν εσείς κουραστήκατε να προσπαθείτε, είστε ελεύθερος να σταματήσετε! *(Ο Χοφς σπρώχνει τον Αυγούστο, τον αναγκάζει να καθήσει σε μια καρέκλα.)* Καθήστε εδώ, στη γωνία και να παρακολουθήσετε πώς ένας νεότερος που δεν σιέφτεται, θα βρει το λάθος σας, θα σας ξεπεράσει, θα σας δείξει ότι έχετε άδικο και αυτό θα σώσει την πολύτιμη ζωή σας!

(Παύση.)

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ίσως να έχετε δίκιο Χοφς. Ίσως να κουράστηκα πια. Και ίσως να σας κούρασα κι εσάς μαζί. Αλληλεπιδράστε Χοφς. Με το περιβάλλον που σας επηρεάζει. Ίσως έτσι να βρείτε τις απαντήσεις που χρειάζεστε.

ΧΟΦΣ: Αυτό κάνω.

(Παύση.)

ΕΛΕΝ: Κύριε καθηγητά... μπορούμε να βασιστούμε στη βοήθειά σας αν χρειαστούμε κάτι;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεν την αρνήθηκα ποτέ. Μόνο μη μου ζητάτε να ελπίζω.

12. Εντολή

(Μετά από κάποιες μέρες. Στο εργαστήριο, ο Χοφς και η Έλεν είναι πάνω από έναν υπολογιστή. Ο Αουγκούστος κάθεται σε μία γωνία.)

ΧΟΦΣ: Νομίζω ...

ΕΛΕΝ: Τι πράγμα;

ΧΟΦΣ: Νομίζω ότι ίσως βρήκα ένα τρόπο.

ΕΛΕΝ: Τρόπο τι;

ΧΟΦΣ: Να δώσω μια εντολή;

ΕΛΕΝ: Τι εντολή;

ΧΟΦΣ: Στο σύστημα. Να ελέγξω κάποιες λειτουργίες.

ΕΛΕΝ: Τι θα πει νομίζετε;

ΧΟΦΣ: Δεν ξέρω αν δουλεύει.

ΕΛΕΝ: Πώς δεν το ξέρετε;

ΧΟΦΣ: Κύριε καθηγητά...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Παρακαλώ.

ΧΟΦΣ: Αν χρησιμοποιήσουμε αυτή τη στρέβλωση του αλγορίθμου... *(γράφει κάτι στο χαρτί και το δείχνει στον Αουγκούστος.)*

ΕΛΕΝ: Βοηθήστε μας! Σας ικετεύουμε βοηθήστε μας!

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Στρέβλωση;

ΧΟΦΣ: Ναι. Κοιτάξτε αυτό... Είναι ένα αποτέλεσμα που δεν χρησιμοποιούμε γιατί έχει αλλοιωθεί από περιβαλλοντικούς παράγοντες. Μετά τις αμμοθύελες

του Μαΐου είχαμε μια σειρά τέτοιων αποτελεσμάτων. Δεν τα κοιτάξατε γιατί δεν σας ενδιέφεραν ποτέ... Όμως εγώ... πάντα πίστευα ότι η έρημος έχει κάτι να μας πει. Δεν ήξερα τι... Αλλά τώρα...

ΕΛΕΝ: Κοιτάξτε το κύριε καθηγητά... Είναι πολύ σημαντικό.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: *(Τα μελετάει.)* Χοφς...

ΧΟΦΣ: Κύριε καθηγητά εγώ... τις προάλλες...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ξέρω. Ωστόσο... *(Τον γράφει κάτι στο χαρτί.)*

ΧΟΦΣ: Ναι, ναι, αλλά *(Γράφει κάτι άλλο.)*

ΕΛΕΝ: Τι λέτε; τι γίνεται;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Θεωρητικά ενδιαφέρουσα περίπτωση.

ΧΟΦΣ: Είναι βασισμένο στη μέθοδό σας κύριε καθηγητά... με μια μικρή παραλλαγή.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεν ξέρω αν θα δουλέψει...

ΕΛΕΝ: Όχι πια. Όχι άλλη απογοήτευση.

ΧΟΦΣ: Εγώ φταίω. Ήμουν χαζός, αφελής... όπως πάντα. Συγνώμη Έλεν που σε απογοητεύω... Συγνώμη κύριε καθηγητά. Είχατε δίκιο. Δεν μπορώ να σας ξεπεράσω... δεν έχω αυτό που χρειάζεται. Γιατί να πιστέψω ότι μπορώ;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: ...είναι όμως μια πιθανότητα.

ΧΟΦΣ: Μία στις χίλιες;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: *(Υπολογίζει κάτι σε ένα χαρτί.)* Θεωρητικά πιο πιθανή.

ΧΟΦΣ: Δεν το πιστεύω... Είναι αληθινό... Είναι...

ΕΛΕΝ: *(Τον αγκαλιάζει.)* Μπράβο Πητ!

ΧΟΦΣ: Αλήθεια κύριε καθηγητά;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Γιατί να πω ψέματα;

ΧΟΦΣ: Λέτε να δουλέψει;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είναι μια υπόθεση εργασίας.

ΧΟΦΣ: Πραγματικά;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αξίζει να δοκιμαστεί.

ΕΛΕΝ: Στείλε! Στείλε τώρα. Πόσες λέξεις μπορείς να στείλεις;

ΧΟΦΣ: Δεν μπορώ να στείλω λέξεις, μόνο κώδικα.

ΕΛΕΝ: Και τι θα λέει;

ΧΟΦΣ: Θα ζητάει να ενεργοποιηθεί το ασανσέρ.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Μην ξεχάσετε να αναφέρετε τον κωδικό σας.

ΧΟΦΣ: Τον κωδικό μου;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Να φανεί ποιος εισέβαλε στο σύστημα.

ΧΟΦΣ: Δεν χρειάζεται κύριε καθηγητά.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Είναι απολύτως απαραίτητο. Εάν δουλέψει και βγούμε από εδώ, θα πρέπει να θωρακιστεί περισσότερο. Και θα μπορεί να το κάνει αυτό μόνο αυτός που το έσπασε. Να μη σας κλέψω και αυτή τη δόξα.

ΧΟΦΣ: Κύριε καθηγητά, δεν το εννοούσα. Εσείς ξέρετε ότι...

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ξέρω Χοφς, ότι για να ξεπεράσεις τον εαυτό σου χρειάστηκε τελικά ένας εγκλεισμός και λίγη σκόνη. Μπορεί να το έκανες κάπως άγαρμπα αλλά το βασικό είναι ότι τα κατάφερες. Διατύπωσε μια πρωτότυπη πρόταση. Είμαι περήφανος για σένα.

13. Κόκκινη χένα

(Μετά από πολλές μέρες. Η Έλεν, ο Χοφς και ο Λουγκούστους κάθονται φανερά εξαντλημένοι στο εργαστήριο. Η Έλεν ψάχνει στο κουτί με τα χαπάκια.)

ΕΛΕΝ: Τίποτα.

ΧΟΦΣ: Δεν υπάρχει τίποτα;

ΕΛΕΝ: Το τελευταίο το μοιραστήκαμε χθες.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Λίγη υπομονή ακόμη. Λίγη υπομονή.

ΕΛΕΝ: Πόσος καιρός είμαστε εδώ μέσα;

ΧΟΦΣ: Υπολογίζω πάνω από ένα μήνα.

ΕΛΕΝ: Κι ακόμη τίποτα.

ΧΟΦΣ: Τίποτα.

ΕΛΕΝ: Πότε θα ξέρουμε αν θα δουλέψει η εντολή;

ΧΟΦΣ: Θα έρθει το ασανσέρ.

ΕΛΕΝ: Πότε;

ΧΟΦΣ: Ανά πάσα στιγμή.

ΕΛΕΝ: Και αν... ω μη γένοιτο...

ΧΟΦΣ: Η έκρηξη θα γίνει τμηματικά στους ορόφους και θα μεταφερθεί μέσω του φρεατίου. Επομένως η πόρτα θα ανοίξει και...

ΕΛΕΝ: Πότε;

ΧΟΦΣ: Ανά πάσα στιγμή.

ΕΛΕΝ: Πόσο μπορούμε να αντέξουμε χωρίς τροφή;

ΧΟΦΣ: Όχι πολύ.

ΕΛΕΝ: Θέλω να ξέρεις... Θέλω να ξέρετε ότι αν είχαμε συναντηθεί σε άλλες συνθήκες... και με τους δύο... θα είχα χαρεί πάρα πολύ για τη γνωριμία. Πραγματικά πάρα πολύ.

ΧΟΦΣ: Εγώ Έλεν, ό,τι και να γίνει, δεν ξέρω αν θα αντάλλαζα τη γνωριμία μας με κάτι άλλο.

ΕΛΕΝ: Όταν βγούμε έξω...

(Ο Αουγκούστους χάνει τις αισθήσεις του και σωριάζεται στο πάτωμα.)

ΧΟΦΣ: Κύριε καθηγητά;

ΕΛΕΝ: Κύριε καθηγητά;

ΧΟΦΣ: Χανς! Είσαι καλά;

(Ο Αουγκούστους ανοίγει τα μάτια.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Καλά είμαι. Σας άκουγα και ξαφνικά...

ΕΛΕΝ: Λιποθυμήσατε.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Ήρθε αυτό το χέρι... Από μακριά... Με χάιδεψε στο πρόσωπο... Με ρώτησε που βρίσκομαι. Του είπα ότι βρίσκομαι στην πύλη...

ΧΟΦΣ: Χανς, σύνελθε.

ΕΛΕΝ: Φέρ' του κάτι... ένα χάπι. Ο άνθρωπος ψήνεται στον πυρετό.

(Ο Χοφς πάει να ψάξει και η Έλεν παίρνει τον Αουγκούστους αγκαλιά.)

ΕΛΕΝ: Ποια πύλη;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Το χέρι ήταν ολόκληρο ζωγραφισμένο με κόκκινη χένα. Μαροκινή. Αυτή που τα κορίτσια φορούν την ημέρα του γάμου τους. Κόκκινη χένα και κόκκινα πέπλα... Και φλουριά στο πρόσωπο... Και μετά αρχίζει η μουσική (*μουρμουρίζει ένα σκοπό*).

ΕΛΕΝ: Γίνεται γάμος;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Και εγώ βρίσκομαι κάτω από την πύλη και περιμένω... Περιμένω να δω τα κατάμαυρα μάτια της κάτω από το πέπλο, αμυγδαλωτά, και να ακουμπήσω τα χέρια της, τα βαμμένα. Περιμένω. Το ξέρει άραγε ότι περιμένω;

ΕΛΕΝ: Το ξέρει.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Εσείς με καταλαβαίνετε, ξέρετε ότι θέλω να έρθει, ξέρετε ότι ποτέ δεν ήθελα οτιδήποτε άλλο εκτός από αυτή...

ΕΛΕΝ: (*Του χαιδεύει το πρόσωπο*.) Θα έρθει. (*Στον Χοφς*): Λίγο νερό, γρήγορα, έχει λιτερο.

ΧΟΦΣ: Δεν έχουμε φάρμακα και μας τελείωσε και το νερό.

(*Η Έλεν του πιάνει το μέτωπο*.)

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: ...είναι ζεστό το καλοκαίρι αυτό.. κανείς το ήθελε... στέκομαι στην πύλη και αυτή είναι έρημη... τα λουλούδια αρχίζουν και μαραίνονται... κανείς δεν θα την περάσει... οι Βέρβεροι δε αγαπούν τον Αύγουστο.

ΕΛΕΝ: Μην ανησυχείτε. Τον αγαπούν...

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ (*Της πιάνει το χέρι*): Γιατί δεν ήρθες;

ΕΛΕΝ: Δεν μπορούσα.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Σε περίμενα τόσα χρόνια!

ΕΛΕΝ: Το ξέρω.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Δεν σου αξίζει πια να σε περιμένω.

(Ο Αουγκούστους της χαιδεύει και τη φιλάει. Μετά κοιμάται στην αγκαλιά της.)

14. Φως

(Στην ίδια κατάσταση, μετά από κάποιες μέρες. Ο Αουγκούστους είναι ξαπλωμένος με το κεφάλι στα πόδια της Ελεν, ο Χοφς δίπλα της, πολύ εξαντλημένοι.)

ΕΛΕΝ: Κράτα μου το χέρι Πητ...

ΧΟΦΣ: Δεν καταταλαβαίνω τίποτα, τίποτα.

ΕΛΕΝ: Τόσος χρόνος πέρασε...

ΧΟΦΣ: Και δε συνέβη τίποτα.

ΕΛΕΝ: Αγκάλιασέ με, τρέμω ολόκληρη...

ΧΟΦΣ: Κανείς δεν είχε δίκιο. Κανείς δεν είχε άδικο.

ΕΛΕΝ: Νιώθω μια τρύπα στην κοιλιά μου.

ΧΟΦΣ: Ούτε καν έκρηξη. Καμία αντίδραση, από πουθενά. Σιέτο τίποτα.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Η θεωρία σου... είναι βάσιμη...

ΧΟΦΣ: Δε μου αρκεί πια. Θα πεθάνω, θέλω να δω ένα αποτέλεσμα. Μακάρι να μην είχα στείλει ποτέ την εντολή.

ΕΛΕΝ: Μόνο αυτή η ελπίδα με κρατάει.

ΧΟΦΣ: Η ελπίδα... η ελπίδα σβήνει. Τίποτα δεν γίνεται, ούτε έκρηξη, ούτε διαφυγή. Ούτε θα καταλάβουμε ποτέ. Θα μείνουμε εδώ να πεθάνουμε από εξάντληση.... στο σκοτάδι. Κύριε καθηγητά, πώς νιώθετε που θα σας οδηγήσει στο θάνατο όχι μια έκρηξη αλλά το ίδιο σας το σώμα;

ΕΛΕΝ: Τι σημασία έχει;

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Προδομένος.

ΧΟΦΣ: Από την έκρηξη;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Από Αυτήν.

ΕΛΕΝ: Πονάει το σώμα μου. Τα κόκαλά μου.

ΧΟΦΣ: Κι εμένα.

ΕΛΕΝ: Και κρυώνω πολύ.

ΧΟΦΣ: Ποιο θα είναι το τέλος κύριε καθηγητά;

ΕΛΕΝ: Και πότε θα ρθει;

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Το τέλος... Το τέλος είναι μια εξίσωση αλλά ο καθένας από εμάς είναι μια διαφορετική τιμή στη μεταβλητή της. *(Κοιτάει την Έλεν.)* Το τέλος θα είναι διαφορετικό για τον καθένα μας.

(Η Έλεν σηκώνει το κεφάλι.)

ΕΛΕΝ: Κάτι νιώθω.

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Αλλάζει ο αέρας... γίνεται πιο πυκνός...

ΕΛΕΝ: Μυστήριο.

ΧΟΦΣ: Κάτι ακούω... σαν βοή...

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: *(Ανασηκώνεται.)* Βοή; Πού;

ΧΟΦΣ: Από εκεί! *(Δείχνει προς το ασανσέρ.)*

(Ακούγεται ένας ήχος που δυναμώνει. Θα μπορούσε να ξεκινάει η λειτουργία του ασανσέρ αλλά θα μπορούσε να είναι και η φωτιά που έρχεται από το φρεάτιο.)

ΕΛΕΝ: Το ασανσέρ. Έρχεται, κατεβαίνει!

ΛΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: Η έκρηξη...

ΧΟΦΣ: Η σκόνη.

(Σέρνονται όλοι προς την πόρτα του ασανσέρ. Πιάνονται από τα χέρια.)

ΕΛΕΝ: Επιτέλους... σωθήκαμε.

ΧΟΦΣ: ...θα μάθουμε.

ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ: ...τελείωσε.

(Ανοίγει η πόρτα και βλέπουμε ένα δυνατό φως που μας τυφλώνει. Δεν ξέρουμε αν τελικά βλέπουμε το φως του ασανσέρ ή την έκρηξη.)

ΕΛΕΝ, ΧΟΦΣ, ΑΟΥΓΚΟΥΣΤΟΥΣ (μαζί.): Το ήξερα!

(Σκοτάδι.)